

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Свищов, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светослав Ив. Иванов

при участието на секретаря Татяна Ст. Тотева
като разгледа докладваното от Светослав Ив. Иванов Гражданско дело № 20234150100801 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 235 и сл. ГПК.

ЗП Г.П. Г., *****, със съд. адрес: *****, срещу *****, *****, *****, с правно основание на главния иск (ГИ) – чл. 266, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД. (По делото е бил предявен и евентуалният иск чл. 61, ал. 2 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, но производството по него е прекратено на основание чл. 232 ГПК с протоколно опр. № 72/22.02.2024 г.)

В исковата молба (ИМ) се твърди следното:

ЗП Г.П. Г. бил собственик на зърнокомбайн марка „Claas Lexion 580 TT“, рег. № *****, с който извършвал срещу заплащане жътва на зърнени култури (пшеница, царевица, слънчоглед). ***** било с основна дейност земеделска продукция. Двете страни били в трайни търговски отношение (повече от 4 г.), като **ЗП** извършвал жътва на земеделските масиви, заети с пшеница и царевица, които били обработвани от ЕООД. Преди възникването на процесния спор всички услуги били възлагани на **ЗП** от управителя на ЕООД, И.Г.Я., устно, а заплащането ставало срещу издадени фактури от **ЗП** по цена на 1 дка., плащането пък ставало по банков път.

През лятото на 2023 г. (м. юни) ЕООД възложило на **ЗП** да извърши жътва на масивите за пшеница, обработвани от търг. дружество, които **ЗП** установил след това, че били 740 дка., находящи се в землището на *****; уговорената цена била 20 лв. за 1 дка., без ДДС. Обичай в практиката при земеделието било да се уговорят всякакви възнаграждение по единични цени от по 1. дка. За извършената жътва била издадена Фактура № 451/30.06.2023 г. от **ЗП** спрямо ЕООД, като последното било заплатило цената изцяло.

В средата на м. август 2023 г., около 14^{-то} число на месеца, управителят на ЕООД възложил на **ЗП** да ожъне и масивите с царевица, обработвани от дружеството и находящи се в землището на същ. село. **ЗП** посочил, че цената на жътва е като миналата година – 20 лв. за 1 дка. (без ДДС), а ЕООД, чрез своя представител, се съгласило за това. В периода от 15.08.2023 г. до 23.08.2023 г. **ЗП** извършил въпросната жътва (чрез свой комбайнер), която била 1 500 дка. Твърди се, че управителят на дружеството бил присъствал лично на въпросната жътва, в т. ч., за известно време, се е намирал в селскостопанската машина, без да е правил каквото и да било възражение, било то за качеството на работата, било то за нейното непълно изпълнение.

На 28.08.2023 г. ЗП издал фактура за извършената жътва на 1 500 дка. по 20 лв. за 1 дка., или всичко – за 30 000 лв., без ДДС (resp. 36 000 лв., със ДДС, при което цената за един дка. била 24 лв.). ЗП се опитал да предаде фактурата на управителя на ЕООД в неговия дом, но понеже И.Г.Я. отсъствал от жилището си в този момент, фактурата била предадена от ЗП в магазин в близост до дома на управителя, както било направено и с предходната фактура от 30.06.2023 г.

Според ЗП след няколко дни управителят на ЕООД му се обадил по телефона и му заявил, че няма да плати по 20 лв. за 1 дка., а по 17 лв. за 1 дка., без ДДС, тъй като добивите му от царевица били много ниски. ЗП възразил, защото неговите разходи за жътва се определяли от други фактори (гориво, трудово възнаграждение на комбайнера, амортизация и пр.), а не от цената добивите от ожънатата култура, освен това му напомнил, че самият той (управителят на дружеството) е приел предложението му за цена от по 20 лв. за 1 дка., и то за всички земеделци за всякакви култури.

Въпреки това ЕООД платило по банков път на ЗП сумата от 30 600 лв. (с вкл. ДДС), вместо цялата сума от 36 000 лв. (с вкл. ДДС), като в основанието било посочено: жътва на царевица по 20.40 лв./1 дка., с вкл. ДДС, или, което без ДДС ще рече: 17 лв./1 дка. Прочее ищецът счита, че му се дължи разликата от 5 400 лв., с вкл. ДДС, за по още 3 лв./1 дка. за ожънатата царевица от 1 500 дка., която се претендира на основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД, ведно със законната лихва на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД от 24.11.2023 г. до окончателното ѝ изплащане. – Претендират се и разноски.

В отговора на исковата молба (ОИМ) на ЕООД се сочи ОИ е допустим, но неоснователен. Доводите му за това се изразяват в следното: Признава се, че между страните имало устна уговорка, както и че работата (жътвата) била извършена и приета. Отстоява се обаче, че било уговорено плащане от по 17 лв. (без ДДС) за 1 дка., а не по 20 лв. (без ДДС), както се твърдяло в ИМ, което с ДДС възлизало на 20.40 лв. за 1 дка. Ето защо се релевира довод, че общата дължима сума от ЕООД на ЗП била тази, която е платена: 30 600 лв. Прочее се оспорва твърдение за уговорката от над 17 до 20 лв. (без ДДС) за 1 дка., като фриволна прищявка на ищеца. Моли СвРС да отхвърли като неоснователен предявения ГИ. – Претендират се и разноски.

След като взе предвид установените по делото доказателства, посредством събраните доказателствени средства, и обсъди исканията, доводите и възраженията на страните, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2-3 ГПК, Свищовският районен съд намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По фактите:

Г.П. Г. е регистриран като ЗП (видно от Регистрационната карта на ЗП, Областна дирекция „Земеделие“, гр. Велико Търново, л. 8 от гр. д. № 801/2023 г. на СвРС). Той е собственик на зърнокомбайн марка „Claas Lexion 580 TT“, рег. № *****, с който извършвал срещу заплащане жътва на зърнени култури (пшеница, царевица, слънчоглед). ***** е с основна дейност земеделска продукция (съгласно удостоверение от Търговски регистър от 17.11.2023 г., л. 10 от гр. д. № 801/2023 г. на СвРС). Двете страни били в трайни търговски отношение (повече от 4 г.), като ЗП извършвал жътва на земеделските масиви, заети с пшеница и царевица, които били обработвани от ЕООД. (Обстоятелството е безспорно) Преди възникването на процесния спор всички услуги били възлагани на ЗП от управителя на ЕООД, И.Г.Я., устно, а заплащането ставало срещу издадени фактури от ЗП по цена на 1 дка., плащането пък ставало по банков път.

През лятото на 2023 г. (м. юни) ЕООД възложило на ЗП да извърши жътва на масивите за пшеница, обработвани от търг. дружество, които накрая възлезли на 740 дка., находящи се в землището на ***** . Според ЗП уговорената цена била 20 лв. за 1 дка., без ДДС. Обичай в практиката при земеделието било да се уговорят всякакви възнаграждение по единични цени от по 1. дка. За извършената жътва била издадена Фактура № 451/30.06.2023 г. от ЗП спрямо ЕООД, като последното било заплатило цената изцяло. Тази фактура е приета и подписана от управителя на ЕООД (л. 12 от гр. д. № 801/2023 г. на СвРС).

В средата на м. август 2023 г., около 14^{-то} число на месеца, управителят на ЕООД

възложил на ЗП да ожъне и масивите с царевица, обработвани от дружеството и находящи се в землището на същ. село. ЗП посочил, че цената на жътва е като миналата година – 20 лв. за 1 дка. (без ДДС), а ЕООД, чрез своя представител, се съгласило за това. В периода от 15.08.2023 г. до 23.08.2023 г. ЗП извършил въпросната жътва (чрез свой комбайнер, И.Г., който засвидетелства същото обстоятелство при разпита му в о. с. з. на 22.02.2024 г.), която била 1 500 дка.

На 28.08.2023 г. ЗП издал фактура за извършената жътва на 1 500 дка. по 20 лв. за 1 дка., или всичко – за 30 000 лв., без ДДС (респ. 36 000 лв., със ДДС, при което цената за един дка. била 24 лв.). ЗП се опитал да предаде фактурата на управителя на ЕООД в неговия дом, но понеже И.Г.Я. отсъствал от жилището си в този момент, фактурата била оставена от ЗП в магазин в близост до дома на управителя, както било направено и с предходната фактура от 30.06.2023 г.

Според ЗП след няколко дни управителят на ЕООД му се обадил по телефона и му заявил, че няма да плати по 20 лв. за 1 дка., а по 17 лв. за 1 дка., без ДДС, тъй като добивите му от царевица били много ниски. ЗП възразил, защото неговите разходи за жътва се определяли от други фактори (гориво, трудово възнаграждение на комбайнера, амортизация и пр.), а не от цената добивите от ожънатата култура, освен това му напомнил, че самият той (управителят на дружеството) е приел предложението му за цена от по 20 лв. за 1 дка., и то за всички земеделци за всякакви култури. Въпреки това ЕООД платило по банков път на ЗП сумата от 30 600 лв. (с вкл. ДДС), вместо цялата сума от 36 000 лв. (с вкл. ДДС), като в основанието било посочено: жътва на царевица по 20.40 лв./1 дка., с вкл. ДДС, или, което без ДДС ще рече: 17 лв./1 дка.

Съдът намира, че от общата преценка на всички доказателства по делото се установява, че *уговорената цена за жътва на 1 дка. царевица е била 20 лв. без ДДС, а със ДДС – 24 лв.* От една страна, този извод следва с оглед на безспорността на сключването на договора, изпълнението на работата от ЗП, приемането ѝ от ЕООД без възражения, частичното плащане на възнаграждението (видно от извлечение от ел. банкиране на „ОББ“ АД, л. 16, и копие на самото платежно нареждане от 05.10.2023 г. за сумата от 30 600 лв.); а, от друга страна, от приложената по делото Фактура № 451/30.06.2023 г. (л. 12 от гр. д. № 801/2023 г. на СвРС), която е платена от ЕООД (видно от платежното нареждане от 03.07.2023 г., л. 13 от същ. д.), от която се установява, че в предхождащите процесния спор търговски отношения между страните те са се били споразумели за цената от 20 лв. за 1 дка. жътва за реколта 2023 г.

Няма никакъв резон, за да се приеме, че в процесния случай цената е била по-ниска. Най-малкото предвид на растящата инфлация у нас, при което по-скоро би било правдоподобно цената да е по-голяма, но не и по-ниска. Но тъй като фактура № 451 касае една и съща стопанска година, 2023 г., м. юли, а процесната претенция за същата година – само че е за м. август 2023 г. – СвРС приема, че уговореното възнаграждение за жътвата през този период също е било 20 лв., без ДДС, за 1 дка. Впрочем от приложената по делото Фактура № 452/03.07.2023 г. (л. 12 от гр. д. № 801/2023 г. на СвРС) това косвено се потвърждава, защото от нея е видно, че ЗП жъне на същата цена и в отношенията си други търговци.

Съдът обаче не гради фактическите си констатации върху показанията на св. И.Г. досежно размерът на уговореното възнаграждение между страните, тъй като тези показания в тази им част са недопустими – чл. 164, ал. 1, т. 3, пр. 2 ГПК. СвРС не дава вяра на обясненията на ЗП в о. с. з. на 22.02.2024 г., тъй като с тях същият заявява изгодни за него факти, поради което не могат да бъдат годно доказателствено средство в гражданския процес – арг. от противното на чл. 175 ГПК.

По правото:

СвРС намира, че е сезиран с на ЗП Г.П. Г. срещу *****, с който ЗП като изпълнител иска СвРС да осъди ЕООД като възложител да му заплати сумата от 5 400 лв. (с вкл. ДДС), представляваща частично неизплатено възнаграждение за разликата от над 20.40 лв. до 24 лв. (с вкл. ДДС) за жътва по единични цени за 1 дка. на царевични масиви, обработвани от ЕООД и находящи се в землището на *****, от 1 500 дка., в периода от 15.08.2023 г. до 23.08.2023 г. – чл. 266, ал. 1 ЗЗД, ведно със законната лихва върху тази сума от 24.11.2023 г. до окончателно ѝ плащане – чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По делото не са наведени факти, за които съществува установено от закона

предположение (презумпция) по смисъла на чл. 154, ал. 2 ГПК, нито пък неподлежащи на доказване е указал на страните, че обстоятелствата: по постигането на съгласие между ЗП и ЕООД за това ЗП като изпълнител да извърши жътва на 1 500 дка. царевични култури срещу възнаграждение от 17 лв. за 1 дка., без ДДС, респ. 20.40 лв. с ДДС, извършването на работата ЗП и приемането ѝ от възложителя, ЕООД, плащането на възнаграждението при тези цени, са безспорни (чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК); спори се досежно размерът на възнаграждението за 1 дка. жътва: според ЗП то е било 20 лв. (без ДДС, респ. 24 лв. със ДДС), а според ЕООД – 17 лв. (без ДДС, съотв. 20.40 лв. със ДДС). На основание чл. 146, ал. 1, т. 5, във вр. с ал. 2 ГПК съдът е указал на страните, че всяка от тях е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания и възражения, като в противен случай съдът ще ги счете за недоказани, т. е. за ненастъпили, съгласно чл. 154, ал. 1 ГПК. Ищецът носи доказателствена тежест, за да установи, че е било уговорено възнаграждение от по 20 лв. (без ДДС, респ. 24 с ДДС) за 1 дка.

От направените по-горе фактически констатации съдът счита, за доказано следното: Между страните е било постигнато съгласие ЗП Г.П. Г. да извърши жътва царевични масиви, находящи се в землището на *****, срещу възнаграждение от 20 лв. (без ДДС, респ. 24 лв. със ДДС) – договор за изработка по чл. 258 и сл. ЗЗД. Било е уговорено, че възнаграждението ще се плати по единични цени, при което размерът му, съотв. размерът на ожънатите масиви, е бил определен при приемането на работата (чл. 266, ал. 1, изр. 1 ЗЗД) – 1 500 дка., респ. 30 000 лв. (без ДДС, а със ДДС – 36 000 лв.). Работата била приета, а възнаграждението платено частично – за сумата от 30 600 лв. (с вкл. ДДС). Прочее не е била платена сумата от 5 400 лв. (с със ДДС) за цената – чл. 266, ал. 1, изр. 2 ЗЗД, ведно със законната лихва върху нея от датата на ИМ (24.11.2023 г.) до окончателното ѝ плащане – чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски има ЗП (чл. 78, ал. 1 ГПК) в размер на 1 056 лв.: 840 лв. за адвокатско възнаграждение и 216 лв. за държавна такса.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 235 ГПК, **Свищовският районен съд**

РЕШИ:

ОСЪЖДА ***, *****, *****, да плати на ЗП Г.П. Г., *****, със съд. адрес: *****, сумата от 5 400 (ПЕТ ХИЛЯДИ И ЧЕТИРИСТОТИН) ЛЕВА (в вкл. ДДС), представляваща частично неизплатено възнаграждение за разликата от над 20.40 лв. до 24 лв. (с вкл. ДДС) за жътва, извършена от ЗП Г.П. Г., по единични цени за 1 дка. на царевични масиви, обработвани от ***** и находящи се в землището на *****, от 1 500 дка., в периода от 15.08.2023 г. до 23.08.2023 г. – чл. 266, ал. 1 ЗЗД, ведно със законната лихва върху тази сума от 24.11.2023 г. до окончателно ѝ плащане – чл. 86, ал. 1 ЗЗД.**

ОСЪЖДА *** да заплати на ЗП Г.П. Г. сумата от 1 056 (ХИЛЯДА ПЕТДЕСЕТ И ШЕСТ) ЛЕВА за съдебно-деловодни разноски – чл. 78, ал. 1 ГПК.**

Решението подлежи на обжалване пред Великотърновския окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на съобщението.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____